

РЕШЕНИЕ

№ 3704

гр. София, 06.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 15.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **1504** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Дружество с ограничена отговорност „ГИДРОСТРОЙ“, /О. „ГИДРОСТРОЙ“/, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], ул. Проф. К. П.“ 16В, сграда 4, чрез А. А., в качеството на генерален директор, срещу Акт за прихващане или възстановяване /А./ № П-22221522191770-004-001/26.10.2022 г., издаден от Б. А. С., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 43/11.01.2023 г. на директора на дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” (ОДОП) [населено място]. Моли оспореният А. да бъде отменен, а преписката да бъде върната за ново произнасяне по същество на искането. Претендира разноски, за което представя списък.

В с.з., жалбоподателят редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Ответникът – Директор на дирекция ”ОДОП” – [населено място], редовно призован, се представлява от юрк. З., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Установява се, че с Резолюция за извършване на проверка №П-22221522191773-ОРП-001/21.10.2022 г., издадена от Б. С. М., на длъжност главен

инспектор по приходите при ТД на НАП С., е възложено извършване на проверка по прихващане и възстановяване на ДДС на ГИДРОСТРОЙ- РУСИЯ за данъчни периоди от 01.07.2022 г. до 30.09.2022 г. Проверката обхваща данъчни периоди от 01.07.2022 г. до 30.09.2022 г. и е във връзка с подадена Справка-декларация по ЗДДС с вх. №22152185395/14.10.2022 г. за данъчен период м. 09.2021 г. в която е деклариран ДДС за възстановяване на основание чл. 92, ал. 1 от ЗДДС в размер на 453 277,40 лв. посочен в кл. 60 и кл. 80 на СД. Срокът за приключване на производството е определен до 27.10.2022 г.

Проверката е приключила с оспорения А., с който е установено, че за данъчен период м. 09.2022 г. задълженото лице е подало в срока по чл. 125, ал. 5 от ЗДДС Справка-декларация вх. №22152185395/14.10.2022 г., с която е деклариран в кл. 60 и кл. 80 на СД резултат за периода – ДДС за възстановяване в размер на 453 277,40 лв.

Съгласно констативната част на акта, през проверявания период дружеството е декларирало облагаеми доставки с място на изпълнение на територията на страната по смисъла на чл.12, ал.1 от ЗДДС с данъчна ставка 20 % съгласно чл.66, ал.1, т.1 от ЗДДС, по периоди, както следва: данъчна основа на стойност 1 258 815,24 лв. и начислен ДДС в размер на 251 763,05 лв., деклариран съответно в кл. 11 и кл. 21 на СД по ЗДДС за данъчен период м.09.2022 г. Декларираните доставки представляват извършени услуги, в т.ч. драгажни дейности с получател „ЕИС СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ“ АД, ЕИК[ЕИК]. ЗЛ, в качеството си на регистрирано лице е начислило ДДС при спазване изискванията на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС, включило е размера на данъка при определяне на резултата в справка-декларацията по чл. 125 от ЗДДС и е посочило фактурите в дневника за продажби за съответния данъчен период.

Установено е, че за данъчен период м. 09.2022 г. дружеството не е декларирало: В. на стоки и доставки по чл. 82, ал. 2 – ал. 5 от ЗДДС; доставки по глава III от ЗДДС ВОД на стоки по смисъла на чл. 7 от ЗДДС; доставки по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС, както и доставки по чл. 69, ал. 2 от ЗДДС.

Органите по приходите са констатирани, че данъчният кредит на ГИДРОСТРОЙ-РУСИЯ е формиран от покупка на услуги и материали на обща стойност 3 525 202,28 лв. и ДДС в размер на 705 040,45 лв., като основен доставчик за проверяваните периоди е „БЪЛГАРСКА ДРАГАЖНА КОМПАНИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. В тази връзка проверяващият орган е посочил, извършените доставки се използват за целите на извършените от лицето такива, съответно са с право на данъчен кредит на основание чл. 69 от ЗДДС и са изпълнени условията за упражняване правото на приспадане на данъчен кредит съгласно чл. 71 от ЗДДС.

Изложено е, че за данъчен период м. 09.2021 г. е подадена Справка-декларация вх. №22152185395/14.10.2022 г., с която е деклариран резултат за периода – ДДС за възстановяване в размер на 453 277,40 лв. На основание чл. чл. 92, ал. 1, т. 2 от ЗДДС е възникнала процедура по приспадане на ДДС през следващите два данъчни периода. В тази връзка е заключено, че съгласно чл. 92, ал. 1, т. 6 от ЗДДС за м. 09.2022 г. възниква процедура по приспадане на ДДС, която не е приключила и не е налице основание за възстановяване на посочения в справката-декларация данък в размер на 453 277,40 лв.

Органът по приходите е направил и справка за общите задължения на ГИДРОСТРОЙ-РУСИЯ, при което е установено, че към момента на издаване на оспорения акт дружеството не е имало изискуеми публични задължения.

Издаден е А. № П-222215221911770-004-001/26.10.2022г. (л. 21), предмет на настоящото оспорване. Видно от същия органът по приходите се е позовал на нормата на чл.92, ал.1, т.6 от ЗДДС, като е приел, че за данъчен период м. 09.2022 г. възниква процедура по приспадане на ДДС през следващите два едномесечни периода.

Въз основа на изложеното с издадения А. на дружеството не е възстановен ДДС в общ размер на 453 277, 40 лв. за данъчен период м. 09.2022 г.

А. е връчен по електронен път. Жалбата по реда на чл. 152 вр. чл. 129, ал. 7 ДОПК до директора на дирекция „ОДОП” – [населено място] е подадена на 07.11.2022г.

С Решение № 43/11.01.2023г., постановено в срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, директорът на дирекция „ОДОП” – С. е отхвърлил жалбата срещу А. № П-222215221911770-004-001/26.10.2022г. и е потвърдил същия .

Решението е връчено на жалбоподателя по електронен път на 12.01.2023 г.

По делото са приети писмените доказателства, представени с административната преписка.

Жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Оспореният А. е издаден от Б. А. С., на старши длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С., след извършена проверка, възложена с Резолюция за извършване на проверка № П-222215221911770-ОРП-001/21.10.2022г., издадена от Б. С. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С..

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 110, ал. 4 от ДОПК вр. с чл.129, ал. 2, т. 2 и ал. 3 ДОПК и с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за Националната агенция за приходите.

В настоящия случай спорният по делото въпрос е дали е право на възстановяване на ДДС за данъчен период м. 09.2022г. с оглед разпоредбата на чл.92 ЗДДС.

Правилата за прихващане и възстановяване са дефинирани в глава шестнадесета, раздел първи от ДОПК – чл. 128 и чл. 129, в които се съдържат както материалноправни, така и процесуални разпоредби. Първата от тях визира подлежащите на възстановяване суми „недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от Националната агенция за приходите”. В настоящия случай вземането на Дружество с ограничена отговорност „ГИДРОСТРОЙ“, /О. „ГИДРОСТРОЙ“/

произтича от декларирани в подадена справка-декларация по ЗДДС резултат за периода – ДДС за възстановяване в размер на 453 277, 40 лв. за м. 09.2022 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 88, ал. 4 от ЗДДС регистрираното лице определя само резултата за всеки данъчен период – данък за внасяне или данък за възстановяване. По реда на чл. 125, ал. 1 от ЗДДС, декларирането на данъка от задълженото лице става именно чрез подаването на справка-декларация, образецът на която е определен с ППЗДДС.

Съгласно разпоредбата на чл. 92, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данък за възстановяване по чл. 88, ал. 3 от ЗДДС се прихваща, приспада или възстановява при наличие на други изискуеми и неизплатени данъчни задължения и задължения за осигурителни вноски, събирани от НАП, възникнали до края на календарния месец на подаване на справка-декларация, като за остатъка се прилага т. 2 от същия член, съгласно който регистрираното лице приспада данъка за възстановяване или остатъка по т. 1 от дължимия данък за внасяне, посочен в справка-декларация, подавани в следващите два поредни данъчни периода. По реда на чл. 92, ал. 1, т. 3 от ЗДДС, ако след приспадането по т. 2 остане данък за внасяне, той се дължи в срока по чл. 89 от ЗДДС.

Следва да се има предвид, че по реда на чл. 92, ал. 1, т. 4 от ЗДДС, ако след изтичането на срока по т. 2 има остатък от данъка за възстановяване, органът по приходите прихваща този остатък за погасяване на изискуеми публични вземания или го възстановява в 30-дневен срок от подаването на последната справка-декларация. Съгласно чл. 92, ал. 1, т. 5, ако данъкът за възстановяване, по отношение на който е започнала процедура по приспадане не е приспаднал изцяло към подаване на справка-декларацията за последния от двата данъчни периода, всеки друг данък за възстановяване по справка-декларация за някой от тези два данъчни периода се добавя към него и подлежи на възстановяване по реда и в срока по т. 4. Съгласно т. 6 на чл. 92, ал. 1 от ЗДДС, ако не са налице условията по т. 5, за следващия посочен данък за възстановяване по справка – декларация започват да текат нови два поредни данъчни периода за приспадане, следващи периода, в който е посочен този данък.

Следователно, разпоредбата на чл. 92 от ЗДДС урежда правила за администриране на данъка от самото задължено лице – за прихващане, приспадане и възстановяване именно на декларираните от лицето резултати за съответните периоди. Крайният резултат на тази процедура е формирането на определен резултат за данъчния период, в който същата приключва въз основа на декларираните резултати за данъчните периоди, които участват в процедурата.

В конкретния случай от дружеството – жалбоподател е подадена СД по ЗДДС за данъчен период м. 09.2021 г. в която е деклариран ДДС за възстановяване на основание чл. 92, ал. 1 от ЗДДС в размер на 453 277,40 лв., посочен в кл. 60 и кл. 80 на СД. Предвид обстоятелството, че съгл. чл. 92, ал. 1, т. 2 от ЗДДС

процедурата по приспадане е двумесечна, в настоящия казус същата следва да приключи през данъчен период м. 11.2022 г., поради което настоящата инстанция намира изводите на органите по приходите, съдържащи се в мотивите на оспорения А., че за м. 09.2022 г., не е налице приключила процедура по приспадане с претендирания от дружеството размер, който да подлежи на възстановяване, за правилни и обосновани. Горното следва от факта, че тъй като декларирането на резултат за периода - ДДС за възстановяване само по себе си не означава наличие на данък за ефективно възстановяване, след като законодателят е въвел тримесечна процедура по приспадане. В този смисъл, предявяването на претенцията пред органите по приходите за ефективно възстановяване следва да се извърши само и единствено по този ред.

На следващо място, от мотивите на решението на Д“ОДОП“, става ясно, че по отношение на жалбоподателя ГИДРОСТРОЙ- РУСИЯ е образувана ревизия със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-02000222007951-020-001/22.12.2022 г., връчена на 30.12.2022 г., с обхват на производството - установяване на задълженията по ЗДДС за данъчни периоди от 01.01.2021 г. до 31.12.2022 г., който включва и

периода м.09.2022г., предмет на процесната проверка.

Съгласно чл. 129, ал. 1 от ДОПК, прихващането или възстановяването може да се извърши по инициатива на органа по приходите или по искане на лицето. В тази връзка се възлага проверка или ревизия. Съгласно чл. 110, ал. 3 от ДОПК, проверката представлява съвкупност от действия на органите по приходите относно спазване на данъчното и осигурително законодателство и с проверка могат да се установяват определени факти и обстоятелства от значение за задълженията за данъци и осигурителни вноски, но не се установяват задължения за данъци и осигурителни вноски на проверяваните лица. Изискуемото от закона производство за това е ревизионното. В този смисъл са текстовете на чл. 110, ал. 2 и чл. 108, ал. 1 от ДОПК, съгласно които ревизията е съвкупност от действия на органите по приходите, насочени към установяване на задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски; данъчните задължения се установяват с ревизионен акт по чл. 118 от ДОПК. По силата на чл. 118, ал. 1 от ДОПК, с ревизионен акт се: 1. установяват, изменят и/или прихващат задължения за данъци и за задължителни осигурителни вноски; 2. възстановяват резултати за данъчен период, подлежащи на възстановяване, когато това е предвидено в закон; 3. възстановяват не дължимо платени или събрани суми.

С оглед изложената фактическа обстановка и предвид цитираните разпоредби, съдът намира, за правилен и законосъобразен извода на решаващия орган касателно претенцията на задълженото лице за възстановяване на сумата в размер на 453 277,40 лв. за м. 09.2022 г., че последната следва да бъде разгледана в хода на извършваната ревизия, която към настоящия момент не е приключила.

Следва да се отбележи още, че проверката е съвкупност от чисто формални и процедурни действия и единствено в хода на ревизионно производство може да се прави преценка относно същността и характера на дадени правоотношения, респективно дали са основания за корекции в облагането по съответния материален закон. Законната възможност на администрацията за събиране на доказателства, установяване на релевантните факти и обстоятелства и подвеждането им под съответните материалноправни разпоредби, е в рамките на последващия контрол при извършване на ревизия. Именно в хода на ревизионно производство се реализират в най-пълна степен принципът за обективност /чл. 3, ал. 1 от ДОПК/ и принципът за служебно начало /чл. 5 от ДОПК/.

Неоснователни са възраженията на дружеството, че към момента на подаване на жалбата в съда е приключила процедурата по възстановяване, а именно два последователни данъчни периода по смисъла на чл.92 ЗДДС, са изтекли, тъй като данъчен период м.09.2022г., за който е и претендираната сума за възстановяване за е включен в настоящата ревизия на дружеството, съгласно ЗВР № Р-02000222007951-020-001/22.12.2022 г. и следователно това му право не е преклудирано по никакъв начин. При наличие на основания за това с РА издаден в хода на образуваното вече ревизионно производство, на дружеството ще може да бъде възстановена претендираната сума.

Въз основа на правилно установената фактическа обстановка, ответникът е направил законосъобразни изводи, които са в съответствие със събраните по преписката доказателства и при правилно прилагане на процесуалния закон. Поради това жалбата на Дружество с ограничена отговорност „ГИДРОСТРОЙ“, /О. „ГИДРОСТРОЙ“/ следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед крайния изход на делото заявеното от процесуалния представител на

ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК във вр. с чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на ответника сумата от 22 781, 09 лв. (двадесет и две хиляди седемстотин осемдесет и един лв. и 9 ст.), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София град, 7-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Дружество с ограничена отговорност „ГИДРОСТРОЙ“, /О. „ГИДРОСТРОЙ“/, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], ул. Проф. К. П.“ 16В, сграда 4, чрез А. А., в качеството на генерален директор, срещу Акт за прихващане или възстановяване /А./ № П-22221522191770-004-001/26.10.2022 г., издаден от Б. А. С., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 43/11.01.2023 г. на директора на дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” (ОДОП) [населено място].

ОСЪЖДА Дружество с ограничена отговорност „ГИДРОСТРОЙ“, /О. „ГИДРОСТРОЙ“/, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], ул. Проф. К. П.“ 16В, сграда 4, чрез А. А., да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при Централно управление на Националната агенция за приходите – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 22 781, 09 лв. (двадесет и две хиляди седемстотин осемдесет и един лв. и 9 ст.).

Решението може да бъде обжалвано от страните с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: